

Cu toate că nu au avut vremea de partea lor, militarii Companiei 249 Comunicații și Informatică au desfășurat, în perioada 25 – 27.03.2008, un amplu exercițiu cu tema Compania de comunicații și informatică participă la instalarea și exploatarea elementelor sistemului de comunicații al Brigăzii 2 Vânători de Munte – lupta de apărare, în poligonul Brădet.

Testul muntelui

✎ Sergent Vladimir VRÂNCIANU

După câteva scurte precizări și darea misiunilor atât de necesare desfășurării în bune condiții a exercițiului, supravegheați îndeaproape de șeful Compartimentului comunicații, maiorul Nicolae Dumitru, și de locțiitorul comandantului de companie, locotenentul Gabriel Cuc, transmisioniștii și-au luat în serios rolul de specialiști. Autostațiile radio s-au pus în mișcare îndreptându-se spre locațiile indicate, lăsând în urmă dăre lungi pe albul zăpezii de martie. Nici grupele de instalații terminale nu s-au lăsat impresionate de frigul muntelui, ci au început întinderea clasicului fir CTY-67 spre locul de amplasare a centralelor de campanie, camuflându-l pe parcurs și făcând trecerile aeriene necesare.

Muncă, transpirație, frig, zăpadă au existat din plin. Odată încheiată misiunea inițială, legăturile radio fiind stabilite și abonații conectați la centrală, după un scurt moment de respiro, „saltul” a fost ordonat de către cei de la comandă. Având în permanență asupra lor armamentul din dotare și mijloacele de protecție individuală, militarii au trecut la executarea noii misiuni primite, putându-se observa dintr-o privire că toți știu foarte bine ceea ce au de făcut. Muncind cot la cot, maiștrii militari, subofițerii, gradații și soldații voluntari au participat activ la instalarea și exploatarea elementelor sistemului de comunicații ordonat, întinericul nopții neîmpiedicându-i să-și facă datoria cu profesionalism.

Pe parcursul întregului exercițiu o serie de astfel de „salturi” au fost ordonate și executate în timp oportun, dovedindu-se foarte utile pentru cei mai noi militari ai companiei.

Finalul exercițiului a adus, așa cum era de așteptat, rezultatul scontat: compania a primit calificativul FOARTE BINE.

București, 20 grade. Vânt moderat. Dej, cinci grade. Ploaie câinească ce-ți picură chinezește în bocanci. Poligonul Bogata, zero grade. Lapoviță și ninsoare. Pe covorul crud și alb, numai pașii infanteriștilor din **Batalionul 811 Infanterie Dragonii Transilvani** calcă nemilos prin noaptea neagră. Nimic nu se distinge la orizont, cețurile apasă greu pe tehnica încremenită, iar *copiii pământului* dau comenzi scurte și se pregătesc să deschidă focul.

După două zile în poligon, militarii au reușit să se familiarizeze cu reperele din teren. Autocamioanele „6x6” vin de hac noroiului și ritmic aduc oamenii și echipamentul pe aliniamentul de așteptare. În așteptare sunt și instalațiile RAD „Maliutka”, ce se încăpățânează să mai funcționeze. Tragerile de zi s-au desfășurat fără incidente sub comanda șefului de stat major, maiorul Tudor Bivolaru, militarii trec încet pe la fiecare poziție de tragere, deschid focul, iar țintele cad pe rând. Ca într-un ritual rece și tăcut, accentuat de frigul de afară.

În spate, sub lumina farurilor, ceilalți militari se pregătesc, cu mișcări precise, iau aruncătoarele AG-9 și se îndreaptă spre primul aliniament. Este singura dată când dau de lumină, iar ochii îi ajută să răzbească prin noapte să execute marșul până pe poziția de tragere și să deschidă focul cu precizie. Comanda unității îi percepe ca pe niște umbre fantomatice ce zboară pe deasupra pământului rănced și numai lumina puternică din momentul plecării loviturii îi desconsipă ghemuiți, aducând tribut tehnicii.

În realitate, poezia tragerilor o simt numai eu, un martor solitar pe câmpurile de la Bogata. Frigul, întinericul și rutina dau tonul tragerilor. A nu știu câta oară pentru **Dragonii Transilvani**, militari trecuți prin arșița soarelui irakian și a nopților reci românești.

Fantomele câmpului

✎ Căpitan Dan SCUTARU

danscutaru@presamil.ro

Militarul nu are viață personală

Soldatul mărșăluia, mărșăluia,
mărșăluia
până când
până la genunchi
piciorul
i se tocea, i se tocea
i se tocea
până când
trunchiul
până la coaste
i se tocea, i se tocea
i se tocea...

Nichita Stănescu ilustra alături de poezia **Tocirea** un adevăr trist. Poetul, ca și soldatul, nu are viață personală. Măcinat de trageri, aplicații, tabere, cazarma și colegul de suferință

devin, de multe ori, înaintea familiei, prioritatea militarului. Cu consecințele de rigoare. Iar acest *sindrom* se manifestă de timpuriu.

La o ședință de lucru organizată de statul major al batalionului au fost invitați locțiitorul comandantului Corpului 4 Armată Teritorială **Mareșal Constantin Prezan**, generalul de brigadă Petru Toader și comandantul Brigăzii 81 Mecanizate, generalul de brigadă Alexandru Rus. Gazdele erau tinerii căpitani, acum titulari în funcții-cheie. Excepțiile întăreau regula. Colectivul tânăr și-a pus amprenta: prezentări succinte, la obiect, comentarii pertinente și ancorate în realitate.

Într-o sală de briefing, căpitanii prezentau o realitate a **Dragonilor Transilvani**: ieri în Irak, azi în poligonul Bogata, mâine în alt teatru de operații, poate mai periculos decât ce au întâlnit până acum. Aceasta este viața *copiilor pământului* din Dej. Arșiță și gloanțe pe tărâmurile străine, ploii, noroi și antrenamente în poligoanele țării.

